

H O G E R A A D V A N F I N A N C I E N

A f d e l i n g

F i n a n c i e r i n g s b e h o e f t e n

v a n d e O v e r h e i d

**IMPLICATIES VAN HET OBJECTIEF "MAASTRICHT 1991"
VOOR DE FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE
OVERHEID**

HRF/92/1

HOGE RAAD VAN FINANCIEN

Afdeling

Financieringsbehoeften

van de Overheid

**IMPLICATIES VAN HET OBJECTIEF "MAASTRICHT 1991"
VOOR DE FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE
OVERHEID**

HRF/92/1

De leden van de Afdeling :

de h. P. VAN ROMPUY, Voorzitter;

de hh. A. VERPLAETSE
W. FRAEYS
J.P. PAUWELS
vertegenwoordigers van de Nationale Bank van België

de hh. G. BROUHNS
vertegenwoordiger van de Minister van Financiën
B. de CLOSSET

de hh. L. COENE
W. MEEUSEN
R. DESCHAMPS
R. TOLLET
G. DEBOUVERIE
G. CLEMER

vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve, de Executieve van de Franse Gemeenschap, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Waarnemers : L. DE RYCK
F. HEBETTE

Het Secretariaat : A. VAN de VOORDE
S. VANDENDRIESSCHE
A. BOON
R. SAVAGE

<p>IMPLICATIES VAN HET OBJECTIEF "MAASTRICHT 1991" VOOR DE FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE OVERHEID.</p>

I. Inleiding.

Deze nota bevat een actualisatie van een aantal elementen van het advies van juni 11. van de Afdeling in het licht van recente ontwikkelingen.

Enerzijds worden recente gegevens omtrent de evolutie van de Belgische overheidsfinanciën en van de macro-economische context geïntegreerd. Anderzijds wordt rekening gehouden met een nieuw feit, m.n. de budgettaire convergentiecriteria voor toetreding tot de derde fase van de EMU, die in Maastricht werden vastgelegd.

In deze nota wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de implicaties van het budgettair objectief "Maastricht" volgens hetwelk de netto financieringsbehoeften van de overheid uiterlijk op 1 januari 1997 beperkt dienen te worden tot 3 % van het BNP, exclusief kredietverleningen en participaties (afk. : KVP). In het advies van juni 11. werd daarentegen uitgegaan van een beperking van de financieringsbehoeften, inclusief KVP, tot 3,5 % tegen einde 1995. Het is bijgevolg aangewezen na te gaan welke de weerslag is van het objectief "Maastricht" op de openbare financiën, gegeven de gewijzigde macro-economische en budgettaire omgeving.

Deze nota bevat opeenvolgend een beschrijving van de macro-economische en budgettaire uitgangspunten en van de implicaties van het objectief "Maastricht". Tenslotte worden in grote lijnen enkele beleidsscenario's geschetst die tot de concrete realisatie van de noodzakelijke inspanningen leiden.

II. De macro-economische en budgettaire onderstellingen.

A. De macro-economische uitgangspunten.

In vergelijking tot het macro-economisch scenario dat aan de basis lag van het advies van juni 11., worden een aantal aanpassingen ingevoerd die vnl. betrekking hebben op de vertrekhypothese voor de periode 1991-1992.

In de eerste plaats wordt de reële groei voor 1991 neerwaarts gecorrigeerd en op 1,4 % gesteld i.p.v. de aanvankelijk voorziene 2 %. Een gelijkaardige correctie geldt voor de nominale groei van het BNP die op 4,6 % i.p.v. 5,5 % wordt geraamd. Voor 1992 wordt een reële groei van 2,0 % verwacht (i.p.v. 2,5 %). Voor de volgende jaren (1992-1996) wordt uitgegaan van een jaarlijkse reële groei van 2,5 % en van een jaarlijkse stijging van de BNP-deflator met ongeveer 3,2 %, zodat de nominale jaarlijkse groei van het BNP voor de periode 1992-1996 op 5,6 % wordt geraamd.

In de tweede plaats wordt de jaarlijkse stijging van het indexcijfer van de consumptieprijzen, dat van belang is voor de indexering van de primaire uitgaven exclusief kredietverleningen en participaties, onveranderd op 3,3 % geraamd.

In de derde plaats wordt ondersteld dat de overheid voor de herfinanciering van haar schuld tegen een constante marktintrestvoet ontleent (1). Dit leidt, omwille van de intreststructuur van de uitstaande schuld en van de gunstige effecten van een beter schuldbeheer, tot een vooropgestelde daling van de impliciete intrestvoet over de periode 1993-1996 met 0,4 procentpunt, hetzij van 9,2 % in 1992 tot 8,8 % in 1996. Op te merken valt dat deze daling van de impliciete intrestvoet kleiner is dan in het advies van juni 11. werd aangehouden (0,1 procentpunt per jaar i.p.v. 0,2 procentpunt).

B. De budgettaire uitgangspunten.

De budgettaire uitgangspunten voor 1991 die aan de basis lagen van het advies van juni 11., dienden te worden herzien, enerzijds omwille van de minder gunstige evolutie van de ontvangsten en van de sterkere stijging van de reële primaire uitgaven en anderzijds omwille van de zwakkere groei van het BNP in vergelijking tot de vooruitzichten in het midden van vorig jaar. Deze ontwikkeling leidt tot een geraamd tekort voor 1991 ten belope van 7,5 % van

1 D. i. 9 % voor de langlopende schuld in BF en 9,3 % voor de schuld op korte termijn in BF.

het BNP (dit is 6,3 % exclusief KVP) dat hoger ligt dan de aanvankelijke raming (7,1 % van het BNP, dit is 6,0 % exclusief KVP).

De budgettaire hypothesen voor 1992 dienen eveneens gecorrigeerd te worden in het licht van de verwachte groeivertraging. Bovendien moet rekening worden gehouden met de budgettaire weerslag van reeds getroffen maatregelen inzake de ontvangsten, m.n. de verlaging van de roerende voorheffing en van de niet-toepassing van compenserende maatregelen, althans gedurende een deel van het jaar, in het kader van de ontwerpbegroting voor 1992. Deze factoren maken een neerwaartse correctie noodzakelijk van de "spontane" ontvangstenelasticiteit voor 1992 die op 0,87 wordt geraamd en op 0,97 voor de periode 1993-1996. Voor de globale horizon 1992-1996 wordt een gemiddelde "spontane" ontvangstenelasticiteit van 0,95 aangenomen.

Voor de periode 1992-1996 wordt verder een jaarlijkse groei van de reële primaire uitgaven van 2,0 % vooropgesteld (i.p.v. de aanvankelijke raming van 1,75 %). Deze aanpassing is plausibel omwille van een aantal reeds getroffen maatregelen op het vlak van de sociale uitkeringen, van de overheidspensioenen en van de barema's van het openbaar ambt.

Tenslotte wordt ondersteld dat het aandeel van de kredietverleningen en participaties in het BNP, dat in 1991 nagenoeg 1,2 % of 82 miljard bedroeg, tot 1 % daalt in 1992, d.i. ongeveer 70 miljard. Voor de volgende jaren wordt aangenomen dat dit bedrag in nominale termen bevroren wordt, zodat de kredietverleningen en participaties in 1996 0,7 % van het BNP vertegenwoordigen.

In de hoger geschetste hypothesen die het "spontaan" scenario uittekenen, blijft het primair surplus (ontvangsten verminderd met de uitgaven exclusief intrestlasten) ongeveer ongewijzigd in de periode 1991-1996. Overigens stijgt de schuldratio in lichte mate van 123,2 % van het BNP in 1991 tot 126,5 % in 1996 (zie tabel 1).

III. De budgettaire implicaties van het objectief "Maastricht".

De vermindering van de netto-financieringsbehoeften van de Gezamenlijke Overheid tot maximaal 3 % (exclusief KVP) van het BNP, uiterlijk op 1 januari 1997, verloopt in het door de Afdeling aangenomen scenario op een nagenoeg lineaire wijze vanaf 1992. In dat jaar wordt het tekort op 5,8 % van het BNP gesteld, waarna het gemiddeld met 0,7 procentpunt per jaar afneemt.

Uiteraard zijn andere tijdspatronen denkbaar die tot hetzelfde resultaat leiden. Hierbij is het belangrijk een inzicht te verwerven aangaande de omvang van de inspanningen die over een periode van vijf jaar geleverd dienen te worden om het objectief "Maastricht" te bereiken.

Anderzijds moet rekening worden gehouden met het feit dat de budgettaire situatie van elke lidstaat van de Gemeenschap reeds vanaf 1994 aan een appreciatie door de bevoegde instanties zal worden onderworpen. Dit heeft tot gevolg dat de vermindering van de netto-financieringsbehoeften van de Belgische overheid, uitgaande van een geraamd tekort van 6,3 % in 1991, tegen 1994 reeds in voldoende mate moet gevorderd zijn ten einde op een positieve wijze geëvalueerd te worden.

De politieke achtergrond van de periode 1992-1994 is bovendien van die aard dat het gevoerde budgettaire beleid van doorslaggevende betekenis zal zijn om de geloofwaardigheid aan te tonen van de inspanningen die nodig zijn om het objectief "Maastricht" tegen 1996 te bereiken. Het is bijgevolg aan te bevelen, de vereiste budgettaire inspanningen maximaal te concentreren in de periode 1992-1994. In het door de Afdeling aangenomen scenario bedraagt de noodzakelijke inspanning in termen van verhoging van het primair surplus in de periode 1992-1994 1,95 % van het BNP hetzij gemiddeld 0,65 % van het BNP per jaar tegenover 0,6 % van het BNP voor de twee daaropvolgende jaren, hetzij gemiddeld 0,3 % van het BNP per jaar.

De netto-financieringsbehoeften van de Gezamenlijke Overheid (exclusief KVP) die uit deze inspanning resulteren evolueren dan, in nominale termen uitgedrukt, volgens onderstaand tijdspad (zie Tabel 3) :

De netto-financieringsbehoeften van de Gezamenlijke Overheid (exclusief KVP)		
jaar	in % BNP	in miljarden frank
1991	6,3	431
1992	5,8	418
1993	5,0	381
1994	4,4	352
1995	3,7	318
1996	3,0	270

Over de periode 1992-1996 bedraagt de tekortvermindering nagenoeg 32 miljard per jaar in lopende prijzen. De budgettaire inspanning die deze tekortvermindering realiseert, ligt echter beduidend hoger vermits het jaarlijks tekort de resultante is van enerzijds de primaire uitgaven, vermeerderd met de intrestlasten, en anderzijds van de ontvangsten. Discretionaire budgettaire maatregelen hebben hoofdzakelijk een weerslag op de ontvangsten en op de primaire uitgaven, die samen het primair saldo bepalen. De discretionaire inspanning die vereist is om het tekortobjectief van 3 % in 1996 te bereiken, wordt bijgevolg weerspiegeld in een overeenstemmende toename van het primair surplus van nagenoeg 4,3 % van het BNP in 1991 tot 6,8 % in 1996, hetzij een stijging met 2,5 % van het BNP.

In het "spontaan" scenario blijft het primair surplus in procent van het BNP nagenoeg constant. Een tekortobjectief van 3 % in 1996 impliceert bijgevolg discretionaire inspanningen ten belope van ongeveer 46 miljard per jaar gedurende 5 jaar.

De hogervermelde budgettaire indicatoren hebben betrekking op de Gezamenlijke Overheid.

Wat de Gemeenschappen en Gewesten betreft wordt uitgegaan van een geraamd tekort van 56 miljard , inclusief KVP, in 1991. Van de KVP wordt voor de periode 1991-1996 35 miljard toegerekend aan de Gemeenschappen en Gewesten . M.b.t. de Lokale Overheden wordt aangenomen dat het in 1991 geraamde tekort van ongeveer 30 miljard over de beschouwde periode onveranderd blijft. Op het vlak van de budgettaire Entiteit II, die de Lokale Overheden en de Gemeenschappen en Gewesten omvat, zijn het bijgevolg deze laatste die door de vermindering van hun financieringsbehoeften, een positieve bijdrage tot de tekortvermindering van de Gezamenlijke Overheid leveren.

Over de periode 1992-1996 worden de toelaatbare tekorten van de Gemeenschappen en Gewesten vastgesteld op grond van de dezelfde uitgangspunten als deze die in het advies van de Afdeling van juni 1991 werden aangehouden : de stabilisatie van de schuldratio (t.o.v. de middelen) van de deelgebieden in hun geheel en van elk deelgebied afzonderlijk tegen het einde van deze eeuw.

De verbetering van het primaire saldo dat uit de toelaatbare tekorten van de Gemeenschappen en Gewesten over de periode 1992-1996 voortvloeit, bedraagt ongeveer 68 miljard in 1996, d.i. gemiddeld ongeveer 14 miljard per jaar (een verbetering met 0,75 procentpunt over 5 jaar, hetzij 0,15 procentpunt per jaar). Dit bedrag omvat de bijdrage van de Gemeenschappen en Gewesten tot de hogervermelde inspanning van 46 miljard per jaar die op het vlak van de Gezamenlijke Overheid moet worden geleverd om het objectief "Maastricht" te realiseren. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de bijdrage van Entiteit II tot de globale te leveren inspanning, nagenoeg evenredig is met het aandeel van deze Entiteit in het geheel van de primaire uitgaven van de Gezamenlijke Overheid.

De tekortvermindering die door Entiteit I, d.i. de Nationale Centrale Overheid en de Sociale Zekerheid, over de periode 1992-1996 gerealiseerd dient te worden, kan vervolgens op een residuele wijze worden bepaald, gegeven de bijdrage van Entiteit II. Zij vertoont volgend tijdspad (zie Tabel 3) :

in % BNP

	Netto-financieringsbehoeften					
	Exclusief KVP			Inclusief KVP		
	Entiteit I	Entiteit II	Totaal	Entiteit I	Entiteit II	Totaal
1991	5,6	0,7	6,3	6,2	1,3	7,5
1992	5,2	0,7	5,9	5,6	1,2	6,8
1993	4,4	0,6	5,0	4,9	1,0	5,9
1994	3,9	0,5	4,4	4,3	0,9	5,2
1995	3,3	0,5	3,8	3,7	0,8	4,5
1996	2,6	0,4	3,0	3,0	0,7	3,7

De discretionaire verbetering van het primair surplus die op rekening komt van de Nationale Centrale Overheid en van de Sociale Zekerheid bedraagt over de periode 1992-1996 nagenoeg 32 miljard per jaar in lopende prijzen.

In dit scenario daalt de schuldratio van de Gezamenlijke Overheid van 123,2 % in 1991 tot 116,8 % in 1996, d.i. een daling met 6,4 procentpunt. Bij afwezigheid van discretionaire maatregelen zou de schuldratio daarentegen oplopen tot 126,5 % in 1996. De realisatie van de doelstelling "Maastricht" levert op het einde van de periode een vermindering van de schuldratio op met bijna 3 procentpunten per jaar in vergelijking met de "spontane" evolutie. Tenslotte daalt het aandeel van de intrestlasten in het BNP van 10,6 % in 1991 tot 9,8 % in 1996, hetgeen een verbetering met 0,6 procentpunt betekent in vergelijking tot de "spontane" ontwikkeling.

IV. De verkenning van de budgettaire beleidsruimte :
de arbitrage tussen ontvangsten en primaire uitgaven.

Uitgaande van de basisonderstelling volgens dewelke de spontane ontvangstenelasticiteit over de periode 1992-1996 0,95 bedraagt, werden alternatieve scenario's onderzocht met globale ontvangsten elasticiteiten van 1 resp. 1,05 en 1,1, onder de beperking dat de jaarlijkse groei van de primaire uitgaven toelaat de netto-financieringsbehoeften van de Gezamenlijke Overheid (exclusief KVP) terug te dringen tot 3 % van het BNP in 1996.

Arbitragevoorwaarden "Ontvangsten/Primaire uitgaven" voor de Gezamenlijke Overheid (exclusief KVP). (Ingeval van lineaire sanering)				
Scenario's	Parameters van de primaire saldi 1992-1996		Relatieve spreiding van de discretionaire inspanning	
	Elasticiteit Ontvangsten	% reële groei prim. uitg.	Ontvangsten Totaal	prim. uitg. Totaal
Spontaan	0,95	2,00%		
Maastricht (1996)				
M.0.	0,95	0,60%	0%	100%
M.1.	1,00	0,92%	22%	78%
M.2.	1,05	1,25%	45%	55%
M.3.	1,10	1,58%	67%	33%

De alternatieve arbitragemogelijkheden tussen ontvangsten en primaire uitgaven worden in bovenstaande staat samengevat (zie tabel 3).

Een waarde van de ontvangstenelasticiteit van 0,95, laat toe dat de primaire uitgaven van de Nationale Centrale Overheid en van de Sociale Zekerheid in reële termen jaarlijks met ongeveer 0,6 % groeien. In dit geval bedraagt het aandeel van de primaire uitgaven in de budgettaire inspanning 100 %.

Indien de ontvangstenelasticiteit daartegen één is, kan de maximale jaarlijkse reële groei van de primaire uitgaven 0,92 % bedragen. In dit geval wordt de bijdrage van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning beperkt tot 78 % tegenover 22 % van het aandeel van de ontvangsten.

De maximale reële jaarlijkse groei van de primaire uitgaven kan maximaal 1,25 % bedragen bij een ontvangstenelasticiteit van 1,05. Het aandeel van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning is in dit geval beperkt tot 55 % tegenover 45 % van de ontvangsten.

Tenslotte kan de maximale jaarlijkse reële groei van de primaire uitgaven 1,58 % bedragen indien de ontvangstenelasticiteit de waarde van 1,1 bereikt. Het aandeel van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning bedraagt dan 33 % ten opzichte van 67 % van de ontvangsten.

V. Conclusies.

1. De volwaardige inschakeling van de Belgische economie in de Economische en Monetaire Unie vereist een verdere vermindering van de financieringsbehoeften van de Gezamenlijke Overheid tot het kritisch niveau van 3 % (exclusief KVP) van het BNP in de loop van de eerstvolgende 5 jaar.

De budgettaire inspanning die door discretionaire maatregelen op het vlak van de Gezamenlijke Overheid geleverd dient te worden in de periode 1992-1996, wordt door de Afdeling in het geschetste macro-economische scenario op nagenoeg 46 miljard per jaar geraamd.

2. In de onderstelling dat de tekorten van Gemeenschappen en van Gewesten in de loop van de volgende jaren beperkt blijven tot het door de Afdeling aanbevolen tijdspad, is het aangewezen dat de netto-financieringsbehoeften, exclusief Kredietverleningen en Participaties, van de Nationale Centrale Overheid en van de Sociale Zekerheid dalen van 5,2 % van het BNP in 1992 tot 3,9 % in 1994 en tot 2,6 % in 1996. De budgettaire weerslag van de discretionaire maatregelen die over de vijfjarige periode (1992-1996) door de Nationale Centrale Overheid en door de Sociale Zekerheid genomen dienen te worden, wordt door de Afdeling geraamd op gemiddeld 32 miljard per jaar.

3. Wat het tijdspad betreft volgens hetwelk de netto-financieringsbehoeften van de Nationale Centrale Overheid en van de Sociale Zekerheid over de beschouwde vijfjarige periode verminderd dienen te worden, zijn uiteraard verscheidene alternatieve trajecten mogelijk. De Afdeling acht het nochtans raadzaam, gelet op de politieke achtergrond, om de te leveren budgettaire inspanning maximaal te concentreren in de eerste jaren van de beschouwde periode. Dit betekent een inspanning van gemiddeld 0,65 % van het BNP per jaar, in de periode 1992-1994, t.o.v. gemiddeld 0,3 % van het BNP per jaar in de twee daaropvolgende jaren. Op deze wijze wordt de geloofwaardigheid van het gevoerde budgettaire beleid ondersteund en wordt een positieve evaluatie van de Belgische openbare financiën door de bevoegde instanties op Europees vlak veilig gesteld.
4. Een waarde van de ontvangstenelasticiteit van 0,95, laat toe dat de primaire uitgaven van de Nationale Centrale Overheid en van de Sociale Zekerheid in reële termen jaarlijks met ongeveer 0,6 % groeien. In dit geval bedraagt het aandeel van de primaire uitgaven in de budgettaire inspanning 100 %.

Indien de ontvangstenelasticiteit daartegen één is, kan de maximale jaarlijkse reële groei van de primaire uitgaven 0,92 % bedragen. In dit geval wordt de bijdrage van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning beperkt tot 78 % tegenover 22 % van het aandeel van de ontvangsten.

De maximale reële jaarlijkse groei van de primaire uitgaven kan maximaal 1,25 % bedragen bij een ontvangstenelasticiteit van 1,05. Het aandeel van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning is in dit geval beperkt tot 55 % tegenover 45 % van de ontvangsten.

Tenslotte kan de maximale jaarlijkse reële groei van de primaire uitgaven 1,58 % bedragen indien de ontvangstenelasticiteit de waarde van 1,1 bereikt. Het aandeel van de primaire uitgaven in de te leveren inspanning bedraagt dan 33 % ten opzichte van 67 % van de ontvangsten.

5. Een budgettair beleid dat een vertraging inhoudt van de noodzakelijke inspanningen om het financieringstekort van de Gezamenlijke Overheid terug te dringen tot 3 % van het BNP, wordt door de Afdeling afgewezen. De jaarlijkse budgettaire inspanning wordt door dergelijk beleid weliswaar verminderd. Deze vermindering onderschat echter de reële economische kostprijs die met de niet-toetreding tot de Monetaire Unie op 1 januari 1997 gepaard gaat.

Men mag inderdaad vooropstellen dat ingeval de Belgische budgettaire situatie niet voldoet aan het tekortcriterium dat in Maastricht werd vastgelegd, de financiering van de overheidsschuld tegen minder gunstige intrestvoorwaarden zal plaats grijpen. Dergelijke situatie leidt tot een verzwaring van de intrestlasten , waardoor de afbouw van de schuldratio in de toekomst wordt bemoeilijkt. Bovendien veroorzaakt een intrestverhoging negatieve gevolgen voor de economie , die op hun beurt de toestand van de overheidsfinanciën verslechteren.

Tenslotte moet rekening worden gehouden met de economische voordelen die de aansluiting met de Monetaire Unie meebrengt en waarvan moet worden afgezien ingeval de budgettaire convergentie in onvoldoende mate gevorderd is tegen 1996.

=====

16 januari 1992.

Tabel 1 : Gezamenlijke Overheid

Maastricht= Stabilisatie norm voor NFB op 3% van het BNP (exclusief KVP)

*****													
	In % BNP			In % BNP			In % BNP			In % BNP			
	Primair surplus			Financieringsbehoeften (NFB)			Interestlasten			Schuldgraad			BNP
	Spont.	Maastr.	Verschil	Spont.	Maastr.	Verschil	Spont.	Maastr.	Verschil	Spont.	Maastr.	Verschil	
90	5,05%	5,05%	0,00%	-5,6%	-5,6%	0,0%	10,66%	10,66%	0,00%	121,1%	121,1%	0,00%	6520
91	4,33%	4,33%	0,00%	-6,3%	-6,3%	0,0%	10,64%	10,64%	0,00%	123,2%	123,2%	0,00%	6826
92	3,99%	4,95%	0,96%	-6,8%	-5,8%	1,0%	10,77%	10,77%	-0,00%	124,8%	123,9%	-0,96%	7185
93	4,07%	5,64%	1,58%	-6,7%	-5,0%	1,7%	10,74%	10,66%	-0,08%	125,6%	123,1%	-2,56%	7598
94	4,14%	6,09%	1,95%	-6,6%	-4,4%	2,2%	10,69%	10,47%	-0,22%	126,2%	121,6%	-4,59%	8034
95	4,21%	6,49%	2,28%	-6,4%	-3,7%	2,7%	10,62%	10,24%	-0,39%	126,6%	119,5%	-7,01%	8496
96	4,29%	6,83%	2,55%	-6,1%	-3,0%	3,1%	10,41%	9,83%	-0,58%	126,5%	116,8%	-9,75%	8985
91-96	-0,04%	2,51%	2,55%	0,2%	3,3%	3,1%	-0,23%	-0,81%	-0,58%	3,33%	-6,42%	-9,75%	
*****													
Discretionaire inspanning: jaarlijks													
Totaal Gezamenlijke Overheid													
In % BNP Mld.BF Mld.BF													
Lopend 1992.													
In % BNP Lopend 1992.													
92	0,96%	69	69	0,81%	58	58	0,15%	11	11				
93	0,62%	51	47	0,47%	39	36	0,15%	12	11				
94	0,37%	37	31	0,22%	23	19	0,15%	13	12				
95	0,33%	37	29	0,18%	22	17	0,15%	15	12				
96	0,27%	35	25	0,12%	19	13	0,15%	16	13				
Discretionaire inspanning: gecumuleerd													
1992-93	1,58%	120	116	1,28%	97	94	0,30%	23	22				
1994-96	0,97%	109	85	0,52%	65	48	0,45%	45	37				
1992-96	2,55%	229	201	1,80%	162	142	0,75%	67	59				
*****													

Tabel 2 : Arbitrage voorwaarden "Ontvangsten/Primaire uitgaven". (In geval van lineaire sanering)

* *

*****										
* GEZAMENLIJKE OVERHEID (exclusief KVP) *										
* Parameters van de primaire saldi 1992-1996 Discretionaire inspanning: Gecum. 91-96 * * Elast. % reële groei t.o.v. Spontaan scenario * * Ontv. Prim.uitg. In % BNP * * Scenario's Totaal Ontvang. Prim.Uitgaven * * Iden. * * In miljarden BF * * Lopend * * Relatieve spreiding * * van de discretionaire * * inspanning * * Ontvang. Prim.Uitg. * * Totaal Totaal * *****										
Spontaan	0,95	2,00%	0,00%							
Maastricht (96)										
M.0.	0,95	0,60%	2,63%	0,00%	2,63%	0	237	0%	100%	
M.1.	1,00	0,92%	2,63%	0,59%	2,04%	53	184	22%	78%	
M.2.	1,05	1,25%	2,63%	1,18%	1,45%	107	131	45%	55%	
M.3.	1,10	1,58%	2,63%	1,77%	0,86%	160	78	67%	33%	
*****										

Tabel 3 : Verdeling van de NFB (exclusief KVP) per Entiteit

```

*****
*
*
*           In miljarden lopende franken           In % van het BNP
*
*           "I."   "II."   Tot. incl. KVP           "I."   "II."   Tot. incl. KVP
*
*   91   |   -380   -51   -431   -513           -5,6%  -0,7%  -6,3%  -7,5%
*   92   |   -370   -48   -418   -490           -5,2%  -0,7%  -5,8%  -6,8%
*   93   |   -336   -46   -381   -450           -4,4%  -0,6%  -5,0%  -5,9%
*   94   |   -310   -43   -352   -421           -3,9%  -0,5%  -4,4%  -5,2%
*   95   |   -280   -38   -318   -386           -3,3%  -0,5%  -3,7%  -4,5%
*   96   |   -235   -34   -270   -337           -2,6%  -0,4%  -3,0%  -3,7%
*
*   91-96 |   145    17    162    176           3,0%   0,3%   3,3%   3,8%
*   91-93 |    45     5     50     63           1,2%   0,1%   1,3%   1,6%
*   93-96 |   100    12    112    113           1,8%   0,2%   2,0%   2,2%
*****

```

2

3

4

5

6

7